

היום יום . . .

יום חמישי

ו אדר א

(תש"ג)

שיעורים : חומש : תרומה, חמישי עם פירש"י.
תהלים : לה-לח.
תניא : ולא עוד – '68' לעילא הרבה

משיחות אאמו"ר [אדוני אבי מורי ורבי] : עס איז א מעלה נפלאה,
וואס דער אויבערשטער ב"ה [ברוך הוא] איז מזכה און מען קריגט א
חוש מיט א געשמאק א אידען א טובה טאן, ביז אז יענער ווערט בא
אים טייערער ווי ער בא זיך, ווארום אויף זיך קען ער געפינען כמה
טעמים פאר וואס עס קומט אים זאל, ח"ו [חס ושלום], זיין ניט גוט,
אבער אויף דעם אנדערען איז דאס ניט שייך כלל.

משיחות אאמו"ר [הרש"ב] : זוהי מעלה נפלאה
כשהקב"ה מזכה, ומתברכים בחוש וטעם מיוחדים
בעשיית טובה ליהודי עד כדי-כך שהזולת יקר בעיניו
יותר מכפי שהוא יקר בעיני עצמו – שהרי על עצמו יכול
הוא למצוא כמה טעמים מדוע נגזר שמצבו יהיה שלא
בכי טוב ח"ו, אך על הזולת לא שייך הדבר כלל.

היום יום . . .

שבת

ו אדר שני

(תש"ג)

הפטורה: ותשלם כל המלאכה.
בברכות הפטורה אומרים תמיד: נאמן ורחמן אתה, תושיע ותשמח.

שיעורים: חומש: פקודי, שביעי עם פירש"י.
תהלים: לה'לח.
תניא: והנה ביאור - והמשכיל יבין.

מקובל אצל זקני אנ"ש [אנשי שלומינו]: ספר התניא הוא לקוטי עצות מה שענה רבינו הגדול לאנ"ש [לאנשי שלומינו] על יחידות בשנות תק"מ-תק"ן. בקיץ תקנ"ב התחיל לסדר את ספר התניא בצורתו כמו שהוא עתה לפנינו. תקנ"ג כבר היו העתקות רבות ממנו, ובמשך הזמן נשתבשו, וגם התחילו לזייפו. ומהאי טעמא נזדרז רבינו למסרו לדפוס. יש נ"א [נוסח אחר]: עשרים שנה כתב רבינו את ספרו התניא, ודייק בכל תיבה ותיבה. בשנת תקנ"ה כבר היה צרוף וזקוק, ואז נתן רשות להעתיקו, וכשרבו ההעתקות ונשתבשו מסרו לדפוס.

הצ"צ [הצמח צדק] סיפר אשר, בראש השנה הראשונה לחייו - שנת תק"ן - אמר רבינו הגדול דרוש משביעין אותו תהי צדיק וכו', והוא הוא שלשת פרקים הראשונים של ספר התניא.